

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 11/2017
17.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102) у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.167/17 од 25.04.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Блацу I-5-Пр бр.51/17 од 14.02.2017. године и решења Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-206- Прж бр.4252/17 од 08.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 17. маја 2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.167/17 од 25.04.2017. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Блацу I-5-Пр бр.51/17 од 14.02.2017. године, тако што се на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013), прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102) у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА**.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Блацу I-5-Пр бр.51/17 од 14.02.2017. године, окривљени АА оглашен је одговорним за прекршај из члана 332. став 1. тачка 102. у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара. Истовремено је одређено да је ову казну окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће суд у супротном на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка – паушала плати износ од 1.500,00 динара, у истом року као и казну, а под претњом наплате принудним путем.

Решењем Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-206- Прж бр.4252/17 од 08.03.2017. године, одбачена је жалба адвоката Сузанае Васиљевић, изјављена против пресуде Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Блацу I-5-Пр бр.51/17 од 14.02.2017. године, јер је изјављена од стране неовлашћеног лица.

Против наведених правноснажних одлука, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 184. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима и због повреде материјално-прекршајног права из члана 265. став 1. тачка 3) у вези члана 84. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане одлуке тако што ће обуставити прекршајни поступак против окривљеног АА због наступања застарелости покретања прекршајног поступка у смислу члана 84. став 1. Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд је у седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, размотрио списе предмета, са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијаном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, јер прекршајни суд није применио одредбу члана 184. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, односно није донео решење којим се одбацује захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног АА услед наступања застарелости за покретање прекршајног поступка, сходно члану 84. став 1. Закона о прекршајима.

Из списка предмета произилази да је МУП РС, ПУ Прокупље, ПС Блаце, дана 20.01.2017. године, Прекршајном суду у Прокупљу поднело захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног АА због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, након чега је суд донео решење о покретању прекршајног поступка 01.02.2017. године, а затим и побијану пресуду којом је окривљеног огласио одговорним за предметни прекршај.

Према чињеничном опису прекршаја, окривљени није у року од 30 дана од истека важења регистрационе налепнице, која је истекла 30.09.2015. године, поднео захтев за издавање нове регистрационе налепнице, нити је вратио регистарске таблице, те је последњи дан чињења конкретног прекршаја 30.10.2015. године.

Одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак не може покренути, нити водити, ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен. Ставом 3. истог члана прописано је да се застаривање прекида сваком процесном радњом надлежног суда која се предузима ради вођења прекршајног поступка, а ставом 4. да после сваког прекида застаривање почиње поново да тече.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да у конкретном прекршајном поступку није предузета ниједна процесна радња ради гођења учиниоца прекршаја у периоду од 30.10.2015. године до 20.01.2017. године, када је поднет захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног, дакле у периоду дужем од годину дана, то је сходно одредби члана 84. став 1. Закона о прекршајима наступила релативна застарелост за вођење прекршајног поступка против окривљеног АА.

Стога је, по налажењу овога суда, побијана правноснажна пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Блацу I-5-Пр бр.51/17 од 14.02.2017. године донета уз повреду одредаба члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, јер није примењена одредба члана 184. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, односно није донето решење којим се одбацује захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног услед наступања релативне застарелости, сходно одредби члана 84. став 1. Закона о прекршајима, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан и преиначио побијану правноснажну пресуду тако што је обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. у вези са чланом 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку, Врховни касациони суд је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Како је, из изнетих разлога, побијана правноснажна пресуда преиначена и поступак према окривљеном обустављен због наступања релативне застарелости вођења прекршајног поступка, то је овај суд оценио беспредметним разматрање навода захтева за заштиту законитости којима се указује да је побијаним решењем Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-206-Прж. бр. 4252/17 од 08.03.2017. године учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, те се није ни упуштао у њихово разматрање.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013) одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић